ALIANTA FAMILIILOR DIN ROMANIA

Str. Cetatea Ciceiului nr. 23, sector 6, Bucuresti
Tel. 0745.783.125 Fax 0318.153.082
www.alianta-familiilor.ro
office@alianta-familiilor.ro

27 februarie 2014

Louis A. Brown, Jr.

AVORT – O MARTURIE ADEVARATA

Articolul de astazi e o marturie personala. Este marturia unui angajat negru catolic din Comitetul National Democratic (SUA) care a demisionat din partid ca raspuns la tactica agresiva pro-avort a administratiei Obama si a devenit republican. Reflecta traseul lui politic, dar mai ales spiritual. Materialul de azi e o traducere din limba engleza, facut de parintele **Emil Ember** (AFR Baia Mare) Versiunea engleza poate fi citita aici: http://www.thepublicdiscourse.com/2013/09/10855/

In filmul INIMA NELINISTITA din 2012, care prezinta viata parintelui filosofiei moderne occidentale, sf. Ambrozie ii spune sf. Augustin: „Nu omul gaseste adevarul, ci adevarul gaseste omul: pentru ca Adevarul este o persoana. Este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu". Nu exista cuvinte mai potrivite care sa explice cum eu, un negru cu o preocupare asidua pentru cei fara adapost, pentru drepturile civile si pentru cultura clasei muncitoare, cu o diploma in drept la o universitate neagra renumita si fiind nascut intr-o familie de doua generatii lideri de sindicat, puteam sa parasesc o slujba de vis in Partidul Democrat si sa devin conservator si republican in mai putin de trei ani. M-am nascut intr-o familie catolica african-americana de clasa mijlocie in Detroitul inceputului anilor 80. Bunicul meu, un veteran din al Doilea Razboi Mondial, a fost un mandru sindicalist care a votat cu democratii in aproape toate alegerile federale. Desigur, in acele timpuri, sa fii catolic si sa votezi cu democratii era mult mai usor. Mama mea a fost profesoara si membra de sindicat. Ea era progresista privind problemele economice, insa conservatoare in privinta celor sociale.

De la o varsta frageda, am fost invatat sa-mi apreciez credinta catolica si sa pretuiesc educatia catolica si sa stiu ca a fii crestin insemna ca eu trebuie sa ajut la purtarea de grija a tuturor copiilor lui Dumnezeu. Cu ajutorul lui Dumnezeu, am absolvit doua scoli catolice renumite in Metro-Detroit. Cand am terminat liceul, am simtit cu tarie ca vocatia mea era sa lucrez in guvern si sa ma implic in politica.

Intre obtinerea diplomei de la Colegiul James Madison din cadrul Universitatii de Stat din Michigan si absolvirea dreptului la Howard University School of Law, am fost democrat. Parea sa fie ceva natural: eu sunt de culoare, tin la saraci si la cei vulnerabili si am vrut sa fiu un avocat al drepturilor civile.

Pe durata colegiului am lucrat ca intern pentru senatorul democratic de atunci Gary Peters. Intre colegiul si facultatea de drept, am lucrat ca asistent personal pentru echipa senatorului Carl Levin. Pe durata facultatii de drept, am lucrat pe timp de vara drept functionar pentru guvernatorul Jennifer Granholm si am lucrat ca intern pentru Comitetul de Campanie pentru Congres din partea

Democratilor in Washington DC. Am lucrat cu si pentru oameni de buna credinta. Nu puteam fi mai mandru ca eram democrat.

Dupa ce am intrat in barou in 2007, m-am alaturat unei firme de avocatura de prestigiu din Michigan. In 2008, pe parcursul voluntariatului meu pentru senatorul de atunci Obama, un prieten mi-a vorbit despre filmul ***Strigatul mut*****, o filmare cu ultrasunete a unui avort la inceputul anilor 80. Pe masura ce copilul nenascut este ucis, gura bebelusului se deschide ca si cum ar vrea sa urle, dar nu se aude niciun sunet.**

Am fost zguduit de acest material video. Sunt un catolic practicant. Imi iubesc credinta si am fost intotdeauna pro-vita. Chiar si asa, nu mi-am inchipuit niciodata ca avortul inseamna cu adevarat uciderea unui copil nenascut. Dupa acea zi, am incetat sa mai fiu voluntar in campania de sprijin pentru senatorul de atunci Obama. Am continuat sa practic dreptul si am crescut in convingerile mele privind dreptul la viata, dar eram inca democrat.

Un an mai tarziu, un fost sef a devenit un inalt oficial la Comitetul National Democratic si mi-a oferit o slujba in echipa. Gandindu-ma ca voi putea schimba mentalitatea acestui organism privind chestiunile pro-vita din interior, am acceptat oferta si m-am mutat inapoi la Washington. Am inceput sa lucrez in acest Comitet in noimebrie 2009. In ajunul Sarbatorii Neprihanitei Zamisliri, 7 decembrie 2009, realitatea proiectului Obamacare si ramificatiile sale m-au lovit ca un traznet. In acea zi, am primit insarcinarea sa fac demersurile pentru ca o actiune politica sa se desfasoare intr-un stat din Mid-Westul american in sprijinul proiectul de lege privind ingrijirea sanatatii. La acea vreme, un legiuitor federal cheie din acel stat se abtinea de la sustinerea acestui proiect, in parte deoarece el vroia un limbaj pro-vita mai puternic impotriva finantarii avortului din fondurilor publice.

Am primit sarcina, m-am intors la birou si am stiut ca nu voi putea sa o fac. **Eu nu voi ingrosa randurile de milioane a celor care, de-a lungul istoriei, prin tacerea lor sau prin ignoranta lor voita, au dat inapoi si nu au facut nimic cand cei nevinovati mor**. Nu voi deveni complice prin fortarea unui legislator federal ca sa sprijine un proiect ce permite finantarea publica a avortului. Dupa cum spune Scriptura, ce-i va folosi omului sa castige lumea intreaga daca sufletul si-l va pierde?

Totusi, ramanea o intrebare. Ce ar trebui sa fac? Stiam ca nu puteam indeplini aceasta sarcina, dar asta inseamna ca ar trebui sa-mi dau demisia? M-am speriat foarte tare. Inclinam spre demisie, dar aveam nevoie de confirmarea ca aceasta era intr-adevar voia lui Dumnezeu si nu a mea. Dupa servici, m-am dus la Liturghia de seara de la Crypt Church aflata la Georgetown University. Predica a fost despre Isaia si despre a avea curaj. Aceasta era incurajarea de care aveam nevoie. In acea noapte, mi-am scris demisia. Am explicat de ce nu puteam sprijini un proiect de ingrijire a sanatatii care dadea gres in privinta protejarii celor nenascuti.

Dupa ce am participat la Liturghia din dimineata urmatoare, pentru sarbatoarea Neprihanitei Zamisliri, am mers la biroul sefului meu si i-am incredintat demisia mea. Din partea lor, intreaga echipa a Comitetului a fost incredibil de respectuoasa fata de alegerea mea. Totusi, aceasta nu a facut ca decizia mea sa fie mai usoara. De fapt, demisia de la acel loc de munca a fost cel mai greu lucru pe care l-am facut in viata mea. De fapt, eu mi-am incheiat cariera ca democrat. Si nu aveam un alt servici care sa ma astepte. Dar eram liber sa apar Adevarul. A fost unul dintre momentele eliberatoare ale vietii mele.

Dupa cateva luni, am avut privilegiul sa lucrez pentru Conferinta catolica din Maryland, facand lobby pentru cei saraci si vulnerabili la legislatura statului Maryland. A fost o usurare sa lucrez pentru Biserica intr-o atmosfera in care ma puteam angaja in domeniul politicilor publice fara nicio aluzie la apartenenta la un partid.

Dupa optsprezece luni, am vazut de la distanta cum presedintele Obama a semnat un proiect de lege care finanta public avortul, a avansat regulamente care distrugeau micile afaceri, si a perpetuat mitul ca principala cauza a saraciei este lipsa de bani care se aloca problemei, o idee care ignora intreita tragedie a lacomiei, a falimentului familiei si a esecului nostru colectiv de a trai solidar cu cei saraci material. In sfarsit, in 2011, l-am vazut pe presedintele care sprijinea reglementarile privind ingrijirile medicale ce calcau in picioare dreptul la libertate religioasa. Pana aici. Mi-a ajuns.

In acest timp, am invatat ca in vreme ce guvernul are un rol vital important pentru a proteja saracii si pe cei vulnerabili, problemele societale erau cel mai bine solutionate local de familie, comunitate si de biserica. Am devenit republican. Si astfel, acest avocat de culoare si fost democrat in convingeri si la servici, este acum cu fermitate republican. Stiu ca niciun partid nu are monopolul asupra adevarului. Stiu, de asemenea, ca crestinii trebuie sa creada ca orice afiliere politica nu este niciodata sinonima sau inlocuitoare pentru misiunea de discipol crestin. Suntem crestini, mai presus de toate. Stiu de asemenea din sursa directa ca desi nu sunt de acord cu multi dintre prietenii mei democrati, si cred ca multe din politicile lor sunt defecte din punct de vedere moral, ei sunt oameni de buna credinta.

Oamenii rezonabili de buna credinta pot si ar trebui sa fie diferiti privitor la problemele politice variind de la cheltuieli si taieri bugetare la teoria economica, rolul guvernului si amprenta Americii la nivel global. Acestea sunt chestiuni politice si economice cu ramificatii morale, nu adevaruri morale absolute. Am invatat deja ca daca noi ca popor suntem liberi, trebuie sa dam marturie pentru adevarurile morale. Trebuie sa aparam principiile iubirii autentice si ale libertatii, ale comunitatii, ale demnitatii umane si ale solidaritatii care ne fac ceea ce suntem – oameni! Daca noi ne ridicam la aceasta provocare cu umilinta si dragoste, adevarul despre ceea ce suntem ca indivizi si ca o comunitate americana nu va fi niciodata invins. Cu Adevarul care sa ne pastoreasca, marturia noastra astazi va rezista testului timpului: noi vom fi invingatori, vom castiga aceasta cursa.

Usa biroului meu aici in Detroit da spre faimosul monument al Spiritului Detroitului. Pe inscriptia lui se citeste: „Acum Domnul este Spirit, si unde este Spiritul Domnului, acolo este libertatea" (2 Corinteni 3, 17). **In calatoria mea, am invatat cu durere adevarul ca omul nu poate trai o minciuna**. O persoana care traieste o minciuna va muri inauntru. Barbatii si femeile trebuie sa dea marturie despre adevar si nu conteaza unde ii va duce acest lucru, pentru ca nu exista alta cale spre libertate si dragoste: nu exista alta cale spre pacea interioara. Minciunile se destrama. Adevarul ramane. Aceasta scurta cugetare este marturia mea pentru Adevarul care m-a gasit si m-a calauzit spiritual, profesional si personal la un loc al libertatii pe care nu mi l-am imaginat vreodata. Intr-adevar, Adevarul m-a gasit, si acum eu sunt liber sa dau marturie: sunt liber, cu ajutorul lui Dumnezeu, sa il apar.